

i Virkeligheden er, at det indfører en ny Ekstraskat paa Biograferne, fortsætter troligt i samme Spor.

Det har altid for mig været en Gaade, hvorfor Biografteatrene skulde betale en dobbelt saa høj Forlystelsesafgift som Cirkus, Varieteer, Serveringsteatre og lignende Forlystelsesanstalter. Jeg vil dog mene, at selv de, der ser mindst forstaaende paa Biografteatrene, maa indrømme, at disse har mindst lige saa stor Værdi som de andre Forlystelser, jeg nævnte. Jeg finder det derfor noget urimeligt, at deres Publikum, som for en væsentlig Del bestaar af den ubemidlede Ungdom, skal betale en dobbelt saa høj Forlystelsesskat som f. Eks. det mere velhavende Publikum, der søger Varieteer og Serveringsteatre. Der var mere Mening i, om Forholdet var omvendt. Og naar der nu yderligere her foreslaas en ekstra Skat og denne motiveres med, at den skal være en Slags Betaling for Bevillingen, synes jeg ikke, denne Motivering er særlig god, for Varieteer og Serveringsteatre og andre Forlystelsesanstalter drives ogsaa for en væsentlig Del efter Bevilling.

Den virkelige Begrundelse for denne nye Skat paa Biografteatrene maa da være, at man anser dem for en særlig god Forretning, og det kan være baade rigtigt og urigtigt. Efter de Oplysninger, som i Fjor tilfjød det Udvalg, der arbejdede med denne Sag, er der vist ingen Tvivl om, at et stort Antal Biografteatre, paa Landet og i de mindre Købstæder, ikke tjener synderligt for Tiden. Nu kan man sige: disse Virksomheder er kun en Lejlighedsbeskæftigelse for Indehaveren, de er kun en Slags Bihverv. Det er muligt, men det er dog saaledes, at der er sat Penge i dem, at Indehaverne har anbragt større eller mindre Formuer i Virksomhederne. At Biografteatrene i København og i de større Provinsbyer er gode Forretninger, er rigtigt; der er vel desværre den Mulighed, at en hel Del af dem er kommet paa Aktier eller er blevet bortforpagtet undertiden i to, tre Led, saa Forretningen i sig selv ikke er saa god, som den kunde være, for de nuværende Indehavere, men at Virksomhederne i sig selv er godt økonomisk funderede, er givet. Men netop dette, at der er en saa stor Forskel paa Biografteatrenes økonomiske Modstandskraft, gør det noget farligt at indføre en saa ensartet Ekstrabeskatning. Det vil let føre til, at de smaa Biografteatre bliver slaaet ihjel, og de store, som kan taale Forlystelsesskatten, vil blive i Stand til at indtjene den ved, naar Konkurrencen bliver mindre, at forhøje Billetpriserne.

Jeg kan derfor ikke anbefale den foreslaaede Undtagelsesskat, og hvis Rigsdagsflertallet alligevel vil gennemføre den, vil jeg i alt Fald i høj Grad anbefale, at man finder en anden Form end den foreslaaede. Den foreslaaede Form, en Stoleskat, en Pladsafgift, eller hvad man nu vil kalde det, er uheldig. Naar der skal betales en Afgift af hver Plads for hver Forestilling, uanset om Pladsen er optaget eller ikke, vil Følgen blive, i hvert Fald for de Biografteatre, der er vanskeligt stillede, at de yderligere maa indskrænke sig. Det vil med andre Ord modvirke Oprettelsen af store og gode Biografteatre, som er i Stand til at købe og fremstille de store og gode Films.

Jeg vil fremdeles henstille, at man affatter Lovforslaget saaledes, at der aabnes Mulighed for, at Kommunerne kan faa økonomisk og administrativ Indflydelse paa Biografteatervæsenet. Jeg hævder ikke dette ud fra doktrinære eller rent politiske Standpunkter, men jeg tror, det er den eneste praktiske Vej, ad hvilken man kan sikre, at der bliver taget Hensyn til det offentliges berettigede kulturelle og økonomiske Krav. Hovedsagen er ikke for mig, at Biografteatrene kommer ind under kommunal Drift, Hovedsagen er blot, at Kommunerne faar tilstrækkelig Indflydelse, og lægger man en Indflydelse i Kommunernes Hænder, vil denne sikkert i Praksis blive anvendt saa elastisk og afpasset efter Forholdene, at det offentliges berettigede Interesser fremmes, uden at man gaar andres berettigede Interesser for nær. Dette vil næsten være umuligt, hvis man følger Lovforslaget, som det foreligger. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Justitsminister og til Flertallet her i Salen, at man vil stille sig forstaaende paa dette Omraade. Jeg vil gerne pege paa, at den Henvendelse, som Udvalget i Fjor fik fra Børnesagens Fællesraad, og som var tiltraadt af en Række andre humane og pædagogiske Foreninger — en Henvendelse, der for øvrigt ogsaa blev omdelt her i Salen —, taler i høj Grad til Gunst for det Standpunkt, jeg fremfører her.

Personlig saa jeg helst, at Biografteatrene blev underlagt Undervisningsministeriet. Jeg mener, at den store Indvirkning, Biografteatrene har paa Ungdommen, gør det naturligt, at Undervisningsministeriet har det øverste Tilsyn med dem, og jeg er overbevist om, at ved en forstandig Samvirken mellem Undervisningsministeriet og Kommunerne vilde man kunne faa den bedste Ordning af Biografteatervæsenet. Idealet for mig er, at vi faar store, velindrettede Teatre med smukke Lokaler, god Musik og